

NÄIN LÄHETÄT TEKSTIT JA KUVAT

YLÄKERTA- ARTIKKELIT

Kaleva, Yläkerta
PL 170,
90401 Oulu tai
artikkelit@kaleva.fi
Puhelin 044-7995 834

Tekstin pituus on 4 700 merkkiä otsikoineen, välilyöntineen ja kirjoittajaesittelyneen. Tekstin voit lähettää joko sähköpostina tai liitetiedostona.

MIELIPIDE- KIRJOITUKSET

Kaleva, Lukijalta,
PL 170, 90401 Oulu
tai mielipide@kaleva.fi
Puhelin 044-7995 755

Tekstin pituus enintään 3 000 merkkiä välilyöntineen. Kirjeissä on oltava kirjoittajan nimi, osoite ja puhelinnumero. Kaleva hyväksyy nimimerkit vain poikkeustapauksissa. Toimituksella on oikeus tarvittaessa käsitellä kirjoituksia.

Mielipiteitä julkaistaan myös verkossa kaleva.fi/mielipiteet. Kaleva.fi:ssä voidaan julkaista myös tekstejä, joita ei julkaista Kalevassa.

Lähetä kuvat ja teksti- viestit numeroon 13222.

KUVAT

Kännykällä: Kirjoita tekstikenttään LUKIJAKUVA, KUVAAJAN NIMI, TILANNEKSTI ja lähetä kuva numeroon 13222. Viestin hinta normaalin MMS-viestin hinta. Toimii Elisan, Soneran, Saunalahden, TeleFinlandin ja DNA:n liittymillä.

Tietokoneelta: Lähetä kuva-lomake löytyy osoitteesta www.kaleva.fi/lukijakuva

Lähetä vain itse ottamiasi kuvia. Muistathan, että kuvassa olevilta tunnistettavilta henkilöiltä on pyydyttävä lupa julkaisemiseen.

TEKSTIViesti

Viestin pitää alkaa kirjaimilla MP, sen jälkeen lyödään yksi tyhjä merkki. Teksti ja nimimerkki on erotettava pisteellä.
MALLI: MP Minusta verotus on liian kovaa. Matti Meikäläinen. Merkkejä saa olla enintään 200. Toimii Elisan, Soneran, Saunalahden, TeleFinlandin ja DNA:n liittymillä. Viestin hinta on 0,70 euroa. Toimitus valitsee julkaistavat viestit.

!13222

Lähetä meille kuvia, tekstiviestejä ja uutisvinkkejä.

Katolisen kirkon hyväksikäyttökriisi syvenee

Paavi Franciscus matkustaa tulevana viikonloppuna vierailulle Irlantiin, jossa hän osallistuu katoliseen World Meeting of Families -tapahtumaan. Katolinen kirkko on kokenut kovia Irlannissa sen jälkeen, kun laajamittainen lasten seksuaalinen hyväksikäyttö kirkon sisällä paljastui kaikessa kauheudessaan vuonna 2009 julkaistuissa raporteissa. Irlannin katolilaiset odottavat paavilta paljon.

Pelkkä anteeksipyyntö ei riitä kirkon toimintaan syvästi pettyneille irlantilaisille, vaan paavilta odotetaan konkreettisia uudistuksia, jotka luottamus kirkkoon palautuisi.

Luottamus kirkkoon on horjunut pahasti myös Yhdysvalloissa juuri julkistetun Pennsylvaniasta koskevan raportin vuoksi. Se kertoo, että tutkittavana aikana noin 300 katolista pappia käytti hyväkseen noin tuhatta uhria.

Reaktiot raporttiin ovat kertoneet siitä, että monet kirkon tähän asti uskolliset jäsenetkin ovat saaneet tarpeekseen. He sanovat, etteivät he voi luottaa kirkollisten johtajien auktoriteettiin kohta missään asiassa.

Irlanti saa paavin vieraakseen vasta toista kertaa. Edellinen vieras oli puolalainen Johannes Paavali II, joka kävi maassa 1979. Silloin kirkon auktoriteetti ei vielä ollut uhattuna, eikä hyväksikäyttöongelma vielä näkynyt julkisuudessa.

Suuren yleisön tietoon ongelma tuli Yhdysvalloissa 2002, kun The Boston Globe -sanomalehden tutkivat journalistit paljastivat lehdes-

YLÄKERTA

MIKKO KETOLA
mikko.ketola@helsinki.fi

”Reaktiot raporttiin ovat kertoneet siitä, että monet kirkon tähän asti uskolliset jäsenetkin ovat saaneet tarpeekseen.”

sä kuukausien ajan lähes päivittäin työnsä tuloksia. Heidän työtään on kuvattu palkitussa Spotlight-elokuvassa. Amerikkalaiset järkyttyivät hyväksikäyttäjäpappien ja heidän uhriensa suuresta lukumäärästä.

Paavi Johannes Paavali II ja hänen lähimmät avustajansa Vatikaanissa eivät tuolloin ymmärtäneet ongelman vakavuutta, vaan he vähätelivät sitä seksin kyllästyvän amerikkalaisen yhteiskunnan aiheuttamaksi ilmiöksi. Eräät kardinaalit valittivat lehdistön vainoavan kirkkoa ideologisista syistä.

Kun hyväksikäyttöpaljastuksia alkoi tulla Yhdysvaltain lisäksi Kanadasta, Australiasta, Uudesta Seelannista, Isosta-Britanniasta ja lopulta Irlannista, ongelma saatettiin vie-

lä leimata englanninkielisen maailman ominaispiirteeksi. Kun tapauksia alkoi paljastua kiihtyvään tahtiin muista Euroopan maista ja muualta päin maailmaa, sellaiset puheet loppuivat.

Hyväksikäyttö ei suinkaan ole uusi ilmiö katolisessa kirkossa. Kirkon lainsäädännöstä löytyy pappien seksuaalirikoksia koskevia säädöksiä jo satojen vuosien takaa.

Käytäntönä oli vielä 1900-luvun loppuun asti, että tapaukset käsiteltiin salassa piispojen omissa hallintopiireissä eikä niistä kerrottu maallisille viranomaisille. Kirkon oman maineen ja varojen suojeleminen oli yleensä tärkeämpää kuin uhrien hyvä. Ratkaisuihin päästiin esimerkiksi maksamalla uhreille rahallisia korvauksia vaitiololupausta vastaan.

Vasta 2000-luvun alussa säädettiin, että kaikki tapaukset oli ilmoitettava Vatikaaniin, jossa ne käsiteltiin keskitetysti yhdessä virastossa, joka myös langetti niistä rangaistuksia.

Suurin osa ongelmaa olivat luonnollisesti hyväksikäyttöön itse syyllistyneet papit ja munkit. Pitkään oli tapana, että kiinni jääneet papit lähetettiin joksikin aikaa terapiaan, ja sopivaksi katsotun ajan jälkeen piispat siirsivät heidät uusiin tehtäviin.

Toinen osa ongelmaa olivatkin juuri piispat, jotka peittelivät pappien rikoksia. Heidän uskonsa terapian voimaan oli vahva, vaikka jo 1950-luvulla eräs kokenut amerikkalainen pappi ja terapeutti varoitti omien havaintojensa pohjalta kirkon johtoa paavia myöten, et-

tä terapia ei parantanut lasten hyväksikäyttäjien taipumuksia. Häntä ei uskottu.

Pappien rankaiseminen on kirkossa jo yleisesti hyväksytty, mutta piispojen rankaisemiseen on edelleen korkeampi kynnyks.

Vasta Franciscuksen aikana piispojen koskemattomuus on alkanut murentua, ja kardinaalitkan enää voi piiloutua korkean asemansa suojaan, kuten näimme aivan vasta yhdysvaltalaisen kardinaali Theodore McCarrickin luopuessa arvonimestään hyväksikäyttösyiden vuoksi.

Millaisia uudistuksia paavilta halutaan? Usein on noussut puheeksi pakkoselibaatien vahingollisuus, sillä sen on katsottu vaikuttavan haitallisesti pappien psykoseksuaaliseen kehitykseen.

Amerikkalainen pappi ja terapeutti Richard Sipe haastatteli uransa aikana satoja katolisia pappeja ja arvioi, että vain noin puolet papeista piti kiinni selibaatista.

Selibaatista luopuminen merkitsi valtavaa kulttuurista ja taloudellista murrosta kirkon toiminnassa. Seurakuntalaiset joutuisivat maksamaan myös papin perheen ylläpidon, eikä pappi enää kuuluisi vain seurakunnalle vaan myös perheelleen.

Naimisissa olevien miesten ja naisten vihkiminen papeiksi ovat myös olleet paljon esillä, sillä kummankin katsotaan olevan omiaan ehkäisemään hyväksikäyttöä. **K**

Mikko Ketola on kirkkohistorian dosentti Helsingin yliopistossa.

Lukijan kuva

Pieni päiväretki lähisaarella. Aurinkoa, kauniita pilviä, luonnonrauhaa.

